

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in ponedeljka ob 5 popoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — V dopisni naj se pošilja uredništvu lista. Nepravilna pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Štefan Godina. Lastnik konsorcijskega lista „Edinosti“. — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 520
za pol leta 260

VEČERNA EDINOST

Posamezne številke se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglašni račun na milimetre v širini ene kolone
Cene: Oglašni trgovci in obrtniki mm po 10 v
Osmrtice, zahvale, poslanice, oglašni denarni za-
vodov mm po 20 v
Oglašni v tekstu lista do pet vrst K 5—
vsaka nadaljna vrsta 2—
Mali oglašni po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev
Oglašni sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina
in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačilo se izključno le
upravi „Edinosti“. — Plačilo in toži se v Trstu.
Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška
Asiškega št. 20. — Polnoletna letna rač. št. 941.652

Bitka na severnem Poljskem se bliža odločitvi.

Položaj na ruskem in srbskem bojišču.

DUNAJ, 24. (Cenzurirano). Na severnem Poljskem so, kakor se zdi, nove ruske moči, ki so prispele iz Varšave, že poslele v boj. Bitka se pač približuje odločitvi. Nasproti znatnim ruskim masam, ki so bile poslone v krvavi boj, ostanejo najbrž Hindenburgove čete v obrambi.

Tudi v sredi bojnih front, to je v cenzurohski okoliščini, puste Nemci Rusom naskakovati močne poljske utrdbe.

Nasprotno pa na jugu uspešno napreduje ofenziva armadne skupine. Tam, kaj so bili v zadnjih dneh doseženi znatni uspehi. Delovanje naših čet je vredno občudovanja. Posebno ugodno je vplival na tamkajšnje boje ogenj naših težkih baterij, 15 centimeterskih havbic in 30 centimeterskih možnarjev, s katerih pomočjo se je posrečilo osvojiti več močnih ruskih oporišč.

V Srbiji se najbrž kmalu uradno naznanijo očitni uspehi naših hrabrih čet. Napredovanje zadnjih dni, posebno naskok na višine pri Lazarevcu, je dober znak, da se posrečijo težke operacije.

Proti lažnim vestem o nesporazumu med nemškimi in avstrijskim armadnim vodstvom.

BEROLIN, 24. (Cenzurirano). Načelnik avstroogrškega generalnega štaba, baron Conrad pl. Hötendorf je poslal na prošnjo »Berliner Lokalanzeigerja«, da zavrne nesmiselne inozemske govorice o nesporazumih med nemškimi in avstroogrskimi armadnim vodstvom, sledečo brzojavko:

»Smešno, ako ne hudobne vesti, ki se raznašajo o nesporazumih med nemškimi in avstroogrskimi armadnim vodstvom, najboljše opovrgava enotno, le na skupni veliki smoter usmerjeno skupno delovanje naših združenih armad na bojišču.

General Conrad.

Srbija zakriva svoje izgube.

ATENE, 24. (Cenz. v »Tagespostu«). — Srbija skuša s vsemi sredstvi zakrivati svoje zadnje izgube, ki jej jih je prizadela avstrijska armada. Dokaz zato je uradno sporočilo, ki ga je izdalo koncem zadnjega tedna tukajšnje srbsko poslanstvo. V tem sporočilu se označajo avstroogrška zmagovalna poročila kot popolnoma napačna. Srbske čete da so se le po odredbi glavnega stana umeknile za Valjevo in sicer v popolnem redu po predloženem dvehurnem boju. Edino le velika premoč nasprotnikova da je dala povod armadnemu vodstvu, da je umeknilo čete. Umeknitev da se je izvršila brez izgub. Sovražne čete da niso zajele drugih ujetnikov, nego nekaj starih meščanov, ki niso mogli zapustiti svojih hiš.

LONDON, 24. (Cenz. v »Tagespostu«). Po poročilu »Daily Telegrapha« iz Petrograda je baje Avstro-Ogrska postavila proti Srbom veliki premoč, zaradi česar da se je pokazala potreba umeknitve srbskih čet in zasedanja novih utrjenih postojank. V splošnem se priznava, da zadnji uspehi k razjasnitvi položaja na Balkanu. Pogajanja, ki so se vršila med Srbijo in Bolgarsko, da niso dosegla nikakršnega uspeha.

Z belgijsko-francoskega bojišču.

Izpraznitev mesta Blankenberge.

ROTTERDAM, 25. (Kor.). »Rotterdamsche Courant« poroča včeraj iz Oostburga: Danes jutraj se je naznanilo prebivalcem mesta Blankenberge, da morajo zapustiti mesto, ker se pričakuje obstreljevanje obali.

Vreme ugodno.

LONDON, 25. (Kor.). »Times« poroča, da je na severnem Francoskem vreme mirno, zaradi česar imajo letala lepo priložnost za opazovanja. Nemški »golobje« v veliki meri izrabljajo to priliko.

Razkritja o angleško-belgijskih pripravah za sedanjo vojno.

BERLIN, 24. (K.). Spričo poizkusa, da bi potajili pomen razvoja angleško-belgijskih militarnih dogovorov iz leta 1906 — iz arhivov belgijskega vojnega ministrstva, prinaša »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« faksimilirano poročilo generala Ducarne na belgijskega vojnega ministra od 10. aprila 1906, ki se je shranilo v belgijskem vojnem ministrstvu v ovojcu z naslovom »Convencion anglo-belge«. Na robu spisa je še pripomba: »Vstop Angležev v Belgijo se izvrši le tedaj, če bi Nemčija kršila našo nevtralnost«.

Kaj se je nameravalo iz v belgijskem vojnem ministrstvu najdenega popisa nekakega razgovora, ki ga je imel angleški vojaški ataše v Bruslju, podpolkovnik Bridje, s šefom belgijskega generalnega štaba, generalom Jungbluthom? Na spisu, ki je datiran dne 23. aprila in ki izhaja iz leta 1912, je pripomba iz roke grofa van der Straatena, ravnatelja belgijskega ministrstva za vnanje stvari: »Zaupno«. V spisu je bilo direktno izrečeno, da ima angleška vlada namen, da v slučaju nemško-francoske vojne takoj vstopi s svojimi četami v Belgijo, da bo torej kršila belgijsko nevtralnost, torej da stori prav isto, kar je — ko je je Nemčija v opravičenem silobranu prehitela v tem — porabila kot preteve za napoved vojne Nemčiji.

Belgijska vlada je bila torej odločena že vnaprej, da se pridruži sovražnikom Nemčije in bo sodelovala z njimi. Ker pa spada k obrekovalnemu zistemu naših nasprotnikov, da neljuba jim dejstva enostavno potajujejo, je cesarska vlada faksimilirala gori omenjene spise, jih izročila javnosti ter priobčila vladam nevtralnih držav.

Nov napad na zeppelinovsko lopo v Friedrichshafnu.

BEROLIN, 24. (Cenz.). »Tageblatt« poroča iz Zeneve: Nova flotila šestih francoskih etalcev se je skušala približati zeppelinovski lopi v Friedrichshafnu, pa so jo takoj začeli obstreljevati s šrapneli, zaradi česar se je oddaljila v smeri proti Belfortu.

Angleško-turška vojna.

Boji med predstražami.

KAIRO, 24. (Reuterjev urad). Oddelček Meharijev iz Bikan, ki je bil na poizvedovanju, je v sredo prišel v stik z močnejšimi sovražnikovimi močmi. Mehariji, ki so imeli 14 mrtvih in tri ranjene, s mogli zopet zaveti svoje pozicije. Oddelček obrežne straže, ki je bil istočasno odposlan na polvedovanje, se pogreša.

Turki ob Sueskem prekopu?

RIM, 24. (Cenz.). »Corriere d'Italia« poroča iz Aleksandrije: Kakor se je že poročalo, so indijski velblodski jezdeci na dosej še ne nanem kraju Sueskega prekopa zadel ob Beduine, a jih je v odločilnem trenutku nenadoma naskočila turška konjica in jih razpršila. Izgube so morale biti na obeh straneh velike. Nadalje se poroča: Ni dvoma, da so Turki dospeli do Sueskega prekopa. Iz vseh vojaštev sestavljene prednje čete prodirajo v brzih pohodih baje proti Ismaili. To ne vzneemirja samo političnih in vojaških krogov, temveč tudi trgovski svet in vse s strahom pričakuje stvari, ki bi mogle nastati, ko bi se izvršila kaka nasilna protipreko. Messaggero vprašuje, kaj namerava ukreniti vlada, da se zagotovo pravo nevtralnih držav na svobodno plovbo po prekopu.

Romunski organizirani delavci za mir in nevtralnost.

BUKAREŠT, 24. (Kor.). Organizirano delavstvo je imelo včeraj shod, v katerem se je ostro protestiralo proti gonji za vojno in proti takozvanim nacionalni politiki. Izrekla se je želja, da se ohrani mir in nevtralnost.

Profesor Parvan, podpredsednik osrednjega odbora kulturne lige, je imel včeraj v ateneju predavanje o vojnih pripravah za nacionalno združenje. Izrazil je svoje mnenje, da Romunska še ni dosegla teh priprav. Vsi, ki žele vojno, so hudodelci, ker hočejo postaviti v nevarnost obstoj države. Šarlatani so, ki nevede služijo namenom družih.

Uradni romunski list »Viitorul« proti romunskim nacionalcem.

BUKAREŠT, 24. (Kor.). Oficiozni list »Viitorul« piše k včerajšnjemu zborovanju nacionalne akcije: To mešano ljudstvo je manifestiralo precej časa med protislovjem. Težavno je bilo gledati, kako se razpravlja o postopanju romunske države v škandaloznem ozračju, med zabavljanjem, nejasnostjo in praznoto, kakor to dokazuje politika Filipescu. Njegova politična akcija ne zasleduje drugega kot nepriznane namene, pretvarja in osemlja nacionalno vprašanje, ker to prija malenkostnim namenom njegove notranje politike.

Vojna posojila.

DUNAJ, 25. (K.). Listi konstatirajo z zadostjenjem vsa pričakovanja presegajoči sijajni uspeh vojnega posojila, popolno zmago Avstrije, ki ni samo dokazom o patriotski poštenosti vseh prebivalstva monarhije, ampak priča tudi o gospodarski zmoglosti dežele.

V »Neue Freie Presse« razpravlja viceguverner poštne hranilnice Loth o velikem vspehu vojnega posojila in označa uspeh podpisovanja za priznanje k cesarju, vojski, in domovini. Kdor je videl ta naval najmanjših med malimi, srednjih in velikih, kdor je smel opazovati, da je vsakdo hotel pomagati v okrožju svoje posesti, da državi sredstva za vojevanje, temu je bilo dano, da je doživel in soužival enega največjih dogodkov sploh in gotovo največji finančno-politični uspeh v Avstriji.

Postne proste pošiljke v internem avstrijskem poštne prometu.

DUNAJ, 24. (Kor.). Kakor državne železnice za pošiljke nad 20 kg, dovoljuje tudi pošta uprava za poštne pošiljke do te teže, ako zadržujejo darila, posebno gorko obleko za naše vojake na bojišču in če so naslovljene na vojni preskrbovalni urad na Dunaju, ali na postranske in zbiralne urade v večjih provincijalnih mestih, prostost poštne.

V notranjem avstrijskem poštne prometu, torej ne med Avstrijo in Ogrsko, se od sedaj naprej lahko prosto pošiljajo dnevnik, časniki in tiskovine na vsa zadržila, v katerih so nastanjeni ranjeni ali bolni vojaki pod pogojem, da je napisu pošiljke k označenju zdravilišča pristavljeno: Zbirališče »Rdečega križa« in razven tega: »Vojaška podpora zadeva«.

Grof Tisza v Budimpešti.

BUDIMPEŠTA, 25. (Kor.). Ministrski predsednik grof Tisza je včeraj pomoč dospel semkaj.

Italija in sedanja vojna.

Diplomatično življenje pozna neko vrsto diplomatskih agentov — izven službe. To so osebe, ki delajo in pišejo baje le zase, na svojo odgovornost in samo v svojem imenu. V resnici pa so njihove misli, izjave in dejanja — izrazi mišljenja in nazorov uradnih diplomatskih krogov, ki se skrivajo za njimi. V naši monarhiji je poznano v tem pogledu na primer ime Friedjunga, v Nemčiji je na glasu Harden, v Veliki Britaniji brata Buxton. Tudi Italija sledi v tem drugim državam. Toda ona ima svojega neoficijelnega diplomata v osebi glasovitega publicista Vico Mantegazza, ki je specialist posebno za balkanske stvari.

Italija igra v tej vojni svojo posebno vlogo. Obe vojujoči skupini držav bi jo hoteli pridobiti zase, oziroma obe se bojijo, da bi Italija stopila na nasprotno stran. Zato laskajo Italiji na obeh straneh in to jej je očitno jako ugodno. V položaju je srečnega dekleta, za katerega se tržejo snubci. In ona si je svestna tega. To se je videlo posebno na godovni dan italijanskega kralja. Velike skupine so prirejale parade defileje, vojaške godbe so svirale na vseh straneh, a narod v Rimu je razkritih glav in ob burnem ploskanju gledal to defiliranje svoje vojske. Italijansko novinstvo naglašja s ponosom, da je poizkusna mobilizacija v avgustu pokazala, da more biti italijanska vojska hitreje mobilizirana, nego katera druga v Evropi.

Italijanska narodna zavest, ki je ob tej vojni očitno porastle in se povzdignila, pa zahteva odkrito, naj bi se Italija postavila na čelo kaki — tretji skupini, poleg centralnih vlasti in tropsorazuma. V ta namen je vrgla oko na Balkan. A ravno sedaj toliko centralne vlasti kolikor one tropsorazuma delajo na vse pretege na to, da bi se stvari na Balkanu uredile njim v prilog. Posebno države tropsorazuma pritiskajo na to, da bi se obnovila balkanska zveza, kakršna je bila v očigled vojni s Turčijo.

Italija spremlja to natezanje enih in drugih s pozornim in skoro zavidnim očesom in mesto centralnih vlasti in tropsorazuma ponuja balkanskim državam — sebe! Tako vsaj razlaga to nje imenovani neoficijelni diplomat v posebnem članku ter naglašja, da bi zveza balkanskih držav z Italijo predstavljala blok nad 2 milijona bajonetov. . . . Tako nam ovaža Mantegazza spekulacijo Italije. Ali Italija naj bi ne pozabljala, da so tudi diplomatske spekulacije včasih — zgrešene in se izjalovljajo!

Vojna v narodnem oziru.

»Oesterreichische Volkszeitung« objavlja v številki z dne 22. novembra sledeči članek državnega poslanca Maksa Friedmanna, ki ga ponatiskujemo dobesedno in brez vsakega komentarja: Za nas Avstrije sedanja vojna, ki jo vodujemo v prisrčni zvezi z nemško državo, ni samo z vidika zunanjih in gospo-

darskih razmer največjega pomena, ampak zamore dovesti, če se vporabi veliki trenotek pravilno, do nove ureditve in sanacije notranjih razmer. Notranji, iz nacionalnih težav nastajajoči odpori, ki so na zelo nevarne načine ovirali razvoj Avstrije in dovedli že dolgo pred izbruhom vojne do ustavitve ustavnih odnošajev, ravno ti odpori so tudi naše sovražnike neprestano podžigali k vzemirjevanju države in gojili v njih drzno nado, da naša država v resnem slučaju ne bi mogla razviti svojih sil. Dosedanji vojni dogodki so naredili čez te upe velik križ. Toda da so zamogli nastati, to je posledica onih spletakarj, ki nikakor niso bile spojilive s prirščnim zavezništvom z Nemčijo. Dr. Kramar se je drznil trditi, da se zveza lahko primerja z razigranim glasovirjem. Vedno drznejše so dvigali nekateri Jugoslovani svoje glave in se kar javno bratili z našim nasprotnikom na jugovzhodu. Pod vtiskom vojaških uspehov, in vsled hitrih in množestvenih odredb proti veleizdajniškim elementom, so ti javni in skriti naši nasprotniki obmolknili.

Toda ta mir nas ne sme motiti. Treba je poskrbeti, da bo Avstrija po obratunu z Rusijo in Srbijo enkrat za vselej varna pred pretreslaji, ki so ogrožali njen obstoj. Po sijajni izkušnji, ki jo je prestala zveza z Nemčijo, ne sme biti več nikogar, ki bi se spodikal ob njo; njen obstoj mora biti zasiguran za vse čase. Nemčija se je, ne da bi se premišljala tudi trenotek, postavila na našo stran in nastopila takoj za nas proti Rusiji in to ne samo radi tega, ker je bilo treba nastopiti proti zaveznikom Francije, ampak tudi radi tega, ker je hotela Rusijo kot ognjišče panslavizma razrušiti temelje Avstrije. Nemčija je šla v ta boj, da se bojuje skupno z nami proti panslavizmu in zato je pač v interesu te preizkušene zveze, tako Nemčije kakor monarhije, da se nevarnost slavizacije Avstrije odstrani enkrat za vselej.

Veliki trenotek za novo ureditev notranjih razmer se bliža. Nemci v Avstriji ne smejo iti mimo njega. Ili morajo preko vseh sporov v lastnem taboru in se združiti. Najprej ljudski zastopniki. Oni morajo dati prebivalstvu ne samo lep vzgled narodne solidarnosti, ampak združeni, opirajoč se na enotno voljo Nemcev v Avstriji in v spoznanju velikih vprašanj, ki so na obzorju, tudi uvesti težke odločitve in sodelovati kar najintenzivneje pri rešitvi teh vprašanj. Zahtevati moramo nemški državni jezik in brezpogojne garancije proti zapostavljanju nemštva v Avstriji. In to tudi v interesu varstva in regeneracije Avstrije in njene vedno prirščne zveze z Nemčijo.

Ta cilj dosežemo lahko, če smo edini in združeni. Nikakor nam ne gre za to, da bi zatirali druge narode in ovirali njih materialni in kulturni razvoj. Toda ta razvoj se ne sme vršiti na škodo Nemcev, mogoče je le, če je država zavarovana proti rovarjenju in odporu v notranjosti, ki so izpodkopavali njene temelje. Ne proti Nemcem, ampak samo z njimi izvršiti lahko ta država svojo veliko misijo. Ožja skupnost z Nemčijo, ki pripravljajo v tej vojni novo ureditev stvari v Evropi, mora zagotoviti tudi za bodočnost, kar bo v krvavih, težkih bojih priborjeno.

Z zadovoljstvom priznavamo narodno navdušenje Poljakov, ki vidijo v obračunu z Rusijo upravičene upe na izpolnitev njihovih dolgo gojenih želj. Priznavamo te ambicije v pričakovanju, da bodo soglašali s tolikrat predloženimi nemškimi zahtevami.

Naj zadoni po vseh krajih te države, kjer stanujejo Nemci, klic po edinosti; oni, ki so poklicani, da varujejo interese svojega naroda, naj se odzovejo klicu, se zberejo in se posvetujejo skupno o korakih, ki jih bo treba napraviti že v bližnjem času.

Žito in cene žita za časa vojne.

Dr. B. Adžija priobčuje v »Zadarskem« »Narodnem listu« nastopni članek: Situacija na vsem evropskem bojišču je taka, da se ni nadejati hitrega konca. Narobe: splošno mnenje je, da bo vojna milijonskih armad dolgo trajala. Milijarde so investirane v tem vojnem oboroženju. Ali za vojno, posebno pa za tako, ne zadostuje samo vojno oboroženje, ampak tudi gospodarsko, kajti ravno gospodarsko stanje vsake poedine vojujoče se države je eden odločilnih faktorjev v vojni. Kaj mislimo pod gornjo frazo »gospodarski oboroženje«? Nič drugega, nego to, kako so poedine države gospodarski preskrbljene z najnujnejši življensko potrebo je gotovo — žito. — Nemčiji, kakor državi, ki je po večjem delu industrijalna, ne zadostuje lastna produkcija. In Nemčija se je v resnici našla v težkih razmerah, ker je vsled zaprety meje prenehal ruski eksport, izvažanje iz

Amerike je pa jako rizikantno, a sedaj, po zaprety Severnega morja, celo tudi onemogočeno. Ali radi tega Nemčija vendar ni ostala brez žita, ker je imela v svojih pristaniščih mnogo tujeja žita, ki ga je dala konzumu na razpolago; a razun tega je bil ob začetku vojne dovoljen izvoz žita iz Avstrije v Nemčijo. Sedaj pa je ta eksport mnogo omejen, kar je tudi povsem razumljivo. — Produkcija žita v avstro-ogrski monarhiji je toliko, da popolnoma pokriva domačo potrebo, seveda z malimi izjemami kakor je že bila letna žetev. Razume se, da ta trditve velja za normalni konsum, ob izključanju večjih izgub na materialu in ob normalnih komunikacijah. Kajti, čim so nastale take okolnosti, kakršne nastajajo za časa vojne, nastajajo seveda tudi drugačne razmere. — In kaj opažamo tedaj? Rapidno višanje cen žita. To višanje ima mnogo vzrokov. Naj nastejemo nekoliko glavnih! Ali popred moramo pripomniti, da niso agrarci s potajevanjem večih zalog žita zakrivali tako visoke cene. So drugi vzroki temu: onemogočen je uvoz žita iz Amerike in Rusije, potem je bila letošnja letina slabeja, manjka mnogo delavnih sil, ki so odšle v vojno, konsum je mnogo večji, a kar je najglavnejše: nastale so spekulacije v trgovini z žitom. — To so glavni vzroki tako visokih cen, ki so edini mogli še v vse povzdigniti cene. Ali, da se pride v okoliščine, ki so povzročile višanje cen, mora vlada se svojo avtoritativno močjo nudi pomoč v to. In naša vlada je res izdala neke naredbe, ali pričakujemo, da stori še kaj, kar bo imelo še boljše efekte.

Prva izredna odredba je bila prepoved eksporta žita, druga pa odprava carine na importirano žito, kar je stopilo v veljavo s cesarsko naredbo iz dne 1. avgusta. Taka naredba je bila izdana v Nemčiji že začetkom vojne ter je imela dobrih praktičnih uspehov. Temu nasprotno pa je ostala pri nas brez praktične vrednosti, ker je bila izdana — prekasno! Namreč tedaj, ko so druge države že prepovedale izvoz žita (Rumska, Bolgarska in Italija). Ko se je torej ta odredba izkazala nezadostno, so začeli misliti na nadaljno — namreč na to, da se za trgovino z žitom na debelo uvede večje maksimalne cene. Tudi to je v Nemčiji že davno uvedeno. Pri nas je bilo s tem težko, ki so zavirale uvedbo maksimalnih cen. Največja ovira je bil gospodarski dualizem z Ogrsko, ker so se madjarski poljedelci protivili temu. In vendar, če stvar dobro premislimo, bi mogli mi uvesti maksimalne cene tudi brez Ogrske. Kajti, če madjarski poljedelci ne bi hoteli prodajati avstrijskim trgovcem žita po maksimalnih cenah, bi jim ostalo žito v skladiščih doma, ker ga — vsaj po cesarski naredbi — ne morejo izvažati.

Res je, da bi ne bilo ravno najbolje, če bi se maksimalne cene uvedle brez dogovora z ogrsko polovico. In to se tudi ne zgodi, ker so že dosedanja pogajanja v tem pogledu dobro napredovala.

Ena velika težava bo pri določanju maksimalnih cen in sicer: določitev cen sama! Najbolje in najpravičnejše bi bilo, ako bi se držali tistih momentov, ki v današnjem stanju določajo cene, da se bo mogla tako določiti prava realna cena, ne pa abstraktna, ki bi bila po želji le nekaterih interesentov. Razume se, da se morajo pri tem vzeti v obzir izpremembe v vrednosti kurza naše valute, ne pa da bi se držali kurzov iz »zlatih časov«.

Sličice iz vojne.

»Prehodno povelje«. »Strassburger Post« poroča sledečo zanimivo dogodbo, ki jo je v nekem strassburškem lazaretu pripovedoval neki vojak tako-le: »Strinjalni dni smo bili v strasskem jarku, dan in noč brez miru, vedno pripravljani na boj. Pazili smo tudi posebno na to, da smo predhodna povelja, ki smo jih dobivali, tudi natanko in točno odpravljali dalje in jih zopet javljali nazaj. To predajanje povelj nam je postala druga narava. Neke noč je prišla naša stotinja v rezervno. Privrkat smo zopet postavili šotor. Ležali smo stisnjeni drug k drugemu, da nam je bilo gorko, in smo pospali. Meni se je sanjalo, kaj bi bilo treba napraviti, da bi granate ne delale škode, in končno sem tudi prišel do srečnega zaključka. »Granate je treba poviti!« sem zaklical, sklonivši se v snu pokoncu, pri čemer sem se zbudil. Toda glej, takoj se je obrnil moj sosed na drugo stran in zaklical »povelje!« dalje: »Granate je treba poviti!« Drug je zaklical povelje drugemu skozi ves šotor. In zadnji, ki je spal čisto na koncu, zvit kakor jež, je zaklical: »Povelje oddano!« Tudi ta klic je šel nazaj skozi vso vrsto, dokler ni končno vprašal nekdo: »Kakšno povelje?« Tedaj se je zbudilo vse, in ko sem pojasnil stvar, se je ves šotor zakrohotal na ves glas.«

